

Юрій Загорський

Вчителько моя
Не все те золото...

п'єси

ГІРКАВА ДОЛЯ «ВЧИТЕЛЬКИ МОЄЇ»

«Липнева ніч», «Обеліски», «Не обзиваються громи» - це назви поетичних збірок, які у 90-х роках видав письменник Юрій Загорський, котрий свого часу проживав у селі Новини, навчався у Млинівській СШ №1.

А ще знавцям красного писемства відома збірка

оповідань Загорського (Залети), яку благословив у світ сам Григорій Тютюнник. На жаль, після звинувачень політичного характеру ім'я нашого земляка надовго зникло з літературного горизонту. У 1980 р. він був ув'язнений за антирадянську діяльність і висланий у Пермську область.

Однак і там, далеко від України, Юрій не розлучається із художнім словом, потайки від начальства і нагляду робить записи у блокнот. Серед інших творів таким чином народилися п'єси «Вчителько моя» та «Не все те золото...»

Повернувшись на Батьківщину, автор запропонував їм Рівненському обласному муздрамтеатру, головним режисером якого працював заслужений діяч мистецтв України Я.В. Маланчук, теж, до речі, уродженець Млинівського району. «Ви написали високохудожні твори, - таку оцінку п'єсам дав відомий в Україні театральний діяч, - і вони у нас підуть...».

Ярослав Володимирович повіз обидві драми у міністерство культури на затвердження. А діялося це ще у ті часи, коли Україна була у складі Радянського Союзу і не кожен режисер міг наважитися здійснити постановку творів «ворога народу». Та здійснити задумане не судилося: у розквіті

творчих сил талановитого режисера не стало...

Опісля Юрій Загорський прагнув самотужки «дати життя» п'єсам. Були навіть плани видати їх у Млинівській районній друкарні. Однак за браком коштів задумане не здійснилося.

Лише у нинішньому році п'єси «Вчителько моя» та «Не все те золото...» оформилися у книжечку. Трапилося це завдяки спонсорській допомозі Рівненського інституту слов'янознавства, де зараз працює Юрій Загорський.

Справді, довгий шлях довелося пройти творам нашого земляка, аби стати надбанням широкого читачького загалу. Залишається сподіватися, що у прийдешньому цим п'єсам пощастить прожити не менший вік і надовго-надовго завоювати сцену.

Євген ЦИМБАЛЮК.